

է, որ ոսկու մի պարկից չէ կարելի սպասել, որ նա իր ազնկանը, իր արեան մի մասը զանազանէ իր խանութում դարձած հազար ու մի տեսակ-տեսակ ապրանքներից և նրա հետ վարվելով ինչպէս մի բանական արարածի հետ՝ նրա բախտը տնօրինէ առանց որեւէ չարչիս-կան դիտողութիւնների և հաշիւների:

Բայց մտիկը անշարժ, քարացած է, և նրա տախտակի վրայից չէ ջնջվել հնադարեան ցուցանակագիրը. «անփութամաներն աղջիկ չեն տալ...»: Ո՛վ և Քրք պէտք է վերջացնէ և շարժէ այդ սնդիկը:

Ռ. Յովհաննիսեանց

Բագու

ՆԱՄԱԿ ՇԱՄԱՅՈՒԹ

Փետրվարի 20-ին

Երկրաշարժից վնասվածներն օգնող կօմիտէն անցնալ աշխան վերջին փակեց իր գործունէութեան երկրորդ շրջանը, որ աւելի մեծ էր քան սկզբնական շուտափոյթ, անկասկածաթիւններով լի շրջանը, որի մասին իր ժամանակին հաղորդված էր «Մշակին»:

Այժմ անկը կը ծանօթացնենք «Մշակի» ընթերցողներին այն գործունէութեան հետ, որ տեղի ունեցաւ այնուհետեւ—ամսուվայ և աշխան ամիսներու մէջ:

Ամենքին յայտնի է արդէն, որ երբ անցեալ տարի Շամայում և իր գաւառում պատահեց սողակի երկրաշարժը, այդ լուրը կայծակի տարագութեամբ տարածվեց ամեն տեղ և պետութեան ամենահեռաւոր անկիւններից անգամ օգնութեան հասան մարդասիրտքար, թեթևացնելու տառապանքների վիշտը: Սրա հետ միաժամանակ երևաց, թէ մարդիկ միմեանց օգնելու ու միմեարեկու սիրտ ունեն դեռ և այդ բանը ամենակենդանի կերպով ապացուցեցին հազարաւոր աշխատաւորներ, դռնէ-դռու ընկնող, գուցէ և կօպէկներով փող ժողովողները, ապացուցեցին նաև 100 հազարաւոր զանազան նպաստ նուիրող զգալուքի որսերը: Մի խօսքով՝ կատարական թիւեր կատարեց իր պարտականութիւնը: Բարոյական և նիւթական օգնութիւնը կատարեալ էր: Բայց որքան շահեց այդ կարեկցութիւն, նոյն-իսկ արտասուք չարժող ժողովուրդը:

Ժողովրդական մի ասացուածք կայ. «Հունարը աշխատեց չէ՛, այլ հունարը ծախսեց չէ՛»:

Նահանգական կօմիտէտի անդադար փոխադրած տասնեակ ու հարիւր հազարները, գործադրող մարմինը, այսինքն գաւառական կօմիտէտը ծախսում էր: Դեռ գործի սկզբում կօմիտէտի խորհուրդում եղան նկատողներ, որ գործադրութիւնը չափ էլ խելացի կերպով չէ կատարվում: Կարի խնայել մարդկանց նուերատուութիւնները, որոնց մէջ կան օրվայ հացից կտրած կօպէկներ. պիտի նրանց ծառայեցնել տեղի ու տեղը, այն է՝ երկրաշարժից վնասվածների օգտին, երկրաշարժից վնասվածներին, որոնց անունով հանգանակութիւններ են բացված և նոյն անունով փողեր են ստացվում: Երկրաշարժից վնասվածների, որոնց օգնելու անունով նահանգական և գաւառական կօմիտէտներն են հաստատված: Եւ ինչ էլ կարծում, ընթերցող, ինչ պատասխաններ էին լսվում: Այն, որ բաւական է թէ՛ գումարի 40—50%-ը կը ծառայէ նպատակին: Չարմանալի չէ թուում թէ՛ ինչո՞ւ 100%-ըն էլ չը պիտի ծառայէր իսկական տեղին—երկրաշարժից վնասվածներին, որոնց մէջ թէ՛ մէկը հազարներ վնաս է ունեցել, նա սև կօպէկ անգամ չէ ստացել: Բայց ո՞ր էին գնում եկած գումարները: Անթէ որոշեց:

Այն օրից, երբ քաղաքի շինութիւններին նորոգութեան վրա արգելք դրվեց և յայտնվեց, որ նոր տեղեր են բաժանում, բացվեց մի մեծ հոսանք հողաբաժինների խնդրողների, որոնց համար շատ ձեռնառու էր իրանց յափառական և երկրաշարժի գետնին թողնել, իրա միջի փլված անասունի գանգերից չինած 30—50 բուրջիսանոց տնակով և նոր ու հաստատ տիրապետութեան պայմանով գետին ստանային 250—300 բուրջի գումարով: Մի գումար, որ ստացողներին 70—80%-ը իր օրում էր տեսել և հաւանականութիւն չէր էլ տեսնի Ո՛վքեր էին զուրս վաճառները և չաղ պատուք ստացողները: Ներքալք, որոնք թէ՛ն տուն, տեղ, կարողութիւն ունեն, բայց ունէին նաև աչքից թող արած, մի փոքրիկ աղբանոց դարձած գետին ևս, որը շատ ձեռնառու էր հանգամանքից օգտվել և փոխել նորի հետ և ստանալ ինչեալ գումարը և 50 պուլ կիր: Եւ այդպիսով զոյացան 1100 տուն, որոնց իւրաքանչիւրը ստացաւ միջին թուով 300 ր. թէ փողով և թէ այլ շինարարա-

կան պարագաներով, ընդհանուր գումարը հասաւ մօտաւորապէս 300—380 հազար բուրջու: Այս 1100 տունը տեղաւորված են քաղաքի շրջը, ինչպէս առանձին կէտերի վրա, որոնցից իւրաքանչիւրը իր տեղում կղզիացած ինքնուրոյն ոչ մի գործով պարագել չէ կարողանում: Իւրաքանչիւրը զբաղեցրել ոչ այլ ինչ է, եթէ ոչ մի-մի գիւղ. ժողովրդի մեծամասնութիւնը, մինչև 2500 տուն, իր տեղից չէ շարժվել: Ուստի գործն էլ, առնուառն էլ կենտրոնացած են նախկին տեղերում և չուկալում, որոնց հետ բնականաբար գործ ունեցողները—արհեստաւոր, վաճառական, ծառայող և այլն, դատաւարոված են ամեն օր անտանելի ցեխերի մէջ և սառնամանիքում ու չորում մի քանի գլուխ թրև գալով, վերտեր անցնել և պարագել իրանց հաց տուող զբաղմունքով:

Իսկապէս դա անտանելի է, դա պատիժ է, և շատերը, անիծելով իրանց օրը, դարձեալ յետ են փախչում և պատասպարում ինչ քաղաքում:

Ս. Սարգիսեան

ՆԱՄԱԿ ԿԱՆՉՈՒՆԻԹ

Փետրվարի 20-ին

Վերջին երկու տարվայ ընթացքում մեր հասարակական կիսնքը այն աստիճան ապականվել է, որ ամենաուրախան սրբութիւններն անգամ գերծ չեն մնում անարգանքից: Ենթադրելով տեղերի տեղում «բէ՛թ» անել, գնալ գերեզմանից հանգուցեալների գերեզմանաքարերը խմբելով ողորդել, գինեմեղեքում հարբել, դուրս գալ փողոց և հանդիպողներին հայոյել, մոտեցնել կապիտալի տեղեր, թողնել ու «խուսաբել» խաղալ՝ տանուլ տալով ոչ միայն տան ամենակարեւոր կանկարարները, այլ և բարեկամները խաբեւորութեամբ պարտք առած (իբրև իրանց ընտանիքի կենսական կարիքների համար) գումարները, ապա գաղազած՝ տուն վերադառնալով՝ կնոջ, երեխաներին ծեծել—այդ բոլորը արդէն իրականացած է մեզանում: Այժմ էլ մի այլ նոր ձևի արտ է ծնունդ առել, որը կատարվում է մեր հարազատի հանդէ, որպէս զի այդ նոր չարքն էլ սովորութիւն չը դառնայ:

Ամիս 5-ին մի խումբ մարդիկ, որոնց մէջ կային նաև եւրօպական ձևով հագնված երիտասարդներ, մի ընտանեկան գրական երեկոյի էին կազմել հանդիսականներին մի բարի օրիւնակ ցոյց տալու, ուր կարգապահ էին ձառերը, գեղեցիկ ուսանաւորներ, երգեր և որից վերջը սկսել էին կոնսերտները... Թէ՛ն մասնակցողներից մեծ մասի սովորութիւնն է այդ կոնսերտները, բայց երբեք իրաւունք չէ տրվում նրանց միմեան անմաքուր ոտքերով մոտենլ նաև արդէն նուիրական դարձած հանգուցեալների մէջ, և մի նոր չարութեան օրինակ էլ աւելացնել մեր՝ առանց դրան էլ ապականված կեանքի մէջ: Դրանց այդ վարմունքը յիշեցնում է անմահ Կրիստի—կենդանիների կազմած «բառաձայն» (КВАРТОТЭ-ի) մասին գրածը:

Իր հարազատ կնոջը կազմի հարուստներով օգտնող մարդ-գնալու արդէն բանտարկված է հակառակ իր կարծիքին, որ, հաւատալով իր ազգականներից մէկի խորհրդին, հեշտութեամբ պէտք է ազատվէր մարմնաւոր իշխանութեան ձեռից և մի նոր կին առնելով՝ երջանիկ կեանք պէտք է վարէր: Թէ՛ն մի քանի ցածահոգները ամեն տեսակ միջոցներ էին ձեռք առել չարագործութիւնը ծածկելու համար, բայց եղբայրը հասնում է հէնց այն ժամանակ, երբ դժբախտ զոհը Յովն. ք. Թումանյանի ձեռքով պատանաւած, սպասելիս են եղել վկայականի, որի համար յատուկ մարդիկ են ուղարկվել մեր տանուտը՝ Ծ. Կարապետեանի մօտ, ուր և վկայել և երգվել են, որ ինչեալ կինը շատ վաղուց ջերմում է եղել ու մեռել է միմեան հիւսնութիւնից: Այնու ամենայնիւ, տանուտէրը չէ տուել վկայական մինչև որ ինքը անձամբ տեսնէ և ստուգէ—այդ պատիւ է բերում նրան: Այդ պիտով այդ ցածահոգներին ծրագրերը հիմն ի վեր խորտակվում է: Զոհի եղբայրը իսկոյն յայտնում է կատալարութեան Հետեւալ օրը ջնիշի ներկայութեամբ անգամահատութիւն եղաւ, որից պարզվեց, որ գաղաւ չարագործը հարուստներով ուղղակի ջարդել էր: Մարմնի վրա 8 հարուստների կային, որոնցից երկուսը, բռնիկ ասելով, մահացու էին, մէկը ձախ կողմից տեղով կտորովել էին: Միջեւ այս տեսակ պարզ ճշմարտութեամբ, այս գաղանային չարագործութեանը կարող է երբ և է, որեւէ միջոցով ծածկվել... որի համար աշխատում են միմեանց ցած մարդիկ փող ծախելով ու ստեր խօսելով:

Մեր պրիստաւ Կ. Զամենապուլսն, որ յի-

շեալ չարագործութեան միջոցում բացակայ էր տեղիցս, այժմ եկել է և, լուռ ենք, որ ամեն ջանք գործ է դնում չարագործութիւնը աւելի լաւ պարզելու համար և սուտ ցուցմունքներ տուողներին էլ օրինական ճանապարհով պատժել տալու համար:

Մ. Ղազարեան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒԻՐԻՆ

Փետրվարի 27-ին, ներքին գործերի մինիստր Փանոսյէվիչի նախագահութեամբ, սկսվեցին այն մասնաժողովի պարագմունքները, որ պէտք է զբաղվի նահանգական վարչութիւնների վերափոխութեամբ: Մասնաժողովի պարագմունքներին մասնակցում են Պետերբուրգի, Սամարայի, Ռաբիսի, Մոսկովի և Պսկովի նահանգապետները:

Երէկ տեղի ունեցաւ Կովկասեան թանգարանի վերատեսուչ Ռադզի յուղարկաւորութիւնը իր բնակարանից դէպի երկաթուղու կայարանը, որտեղից հանգուցեալի մարմինը կուղարկվի Լիկանի կալուածքը Բօթօմի մօտ, այնտեղ հողին յանձնելու: Ռադզի յուղարկաւորութեանը ներկայ էին մեծ բազմութիւն, որի մէջ էին և Թիֆլիսի իշխանութեան ներկայացուցիչները:

«Кавказ» լրագրին հետագրում են Նուխուց, «Այսօր, մարտի 5-ին, լուսաղէմին, Բաշկէյիւի գիւղում, յուսանաւորական դիմադրութիւնից և երկարատեւ հրացանածգութիւնից լեւտոյ գիւղական պահապանների հետ, բռնկեց յայտնի փախտական, աւաղակապետ Սադիխ-Նադաշ-օղլի, որ ծանր վէրք էր ստացվել գլուխին, ազդրին և աջ ձեռքին: Բռնկեցին նաև նրա ընկեր՝ Ինգուշ աւաղակ Թուֆա Կամաթ-խանով և Գիւնուկի ինք ընակիչներ, որոնք օգնութիւն էին ցոյց տալիս աւաղակներին: Բոլորն էլ ուղարկվեցին Նուխու բանտը:

Պետերբուրգի գիւղատնտեսների ընկերութեան մէջ, փետրվարի 26-ին, իշխան Ուրուսով մի զեկուցում կարդաց—«Գիւղատնտեսական անասնաբուծութեան մի նոր ճիւղ՝ վերնագրով, որի մէջ նա ապացուցանում է այժմի դրանք և բազմացնելու նպատակաւորութեանը: Թիւն և օտակարութիւնը: Այժմի ջանակութիւնը արտասանմանում—միանախալում, Գերմանիայում և եւրօպական մի քանի երկրներում—շատ աւելի է, քան միջատում: Այժմի կաթը շատ լաւ կարող է փոխարինել ծծկեր երեխաների համար մայրական կաթը: Այդպիսի փորձերը մեծ աշխուժութիւն են գտել օրապական երեխաների Պետերբուրգի ապաստարանում: Այժմի հազուագիւտ դէպքերում միայն հիւանդանում են տուբերկուլեզոզի: Նրանց պահելը հեշտ է և աւելի էժան է նստում քան կովերինը: Զեկուցանողը առաջարկում էր 1, քաղաքները այժմապահութիւնը տալով մեծ քանակութեամբ այժմ պահողներին պրէմիաներ, և մտցնելով այժմապահութեան դառնութեանը գիւղատնտեսական ուսումնարաններում, 2, հիմնել առանձին կայարաններ այժմ կաթով կենդանի կալութիւնը համար:

Զորեքալքի, մարտի 5-ին, Թիֆլիսի արտաւարական ընկերութիւնը տուեց իր հերթական երեկոյից, որ ունէր առանձին հրապոյր իր կազմութեամբ և որ զբաւել էր անգին բազմութիւն: Բեմի վրա ներկայացվեցին տարվայ չորս եղանակները բնորոշ տեսարաններով: Եղանակները փոփոխվում էին յաջորդաբար միմիայն չնորհիւ չարժական բեմի, որ պտուտում էր իր կենտրոնի շուրջը: Այնուհետեւ տեղի ունեցան ներկայացում և համերգ, որի ժամանակ կարգապահներ կուպլետներ քաղաքի կանգնի օրվայ չարքներից: Համերգից յետոյ սկսվեցին պարեր:

Պետերբուրգի ուսանող հոգեւոր տեղաբնակի պրօֆէսոր Լօպուխին, ինչպէս հաղորդում են մայրաքաղաքի լրագիրները, ձեռնառնելի է եղել կազմելու առաջին էնգիլիզալիզիական բառարանը Ռուսաստանում: Եկեղեցական գիտութիւնների վերաբերմամբ Բառարանում գետեղված կը լինեն նաև պատմական տեղեկութիւններ Ռուսաստանի և արտասահմանի եկեղեցական կեանքի մասին և եկեղեցական նշանաւոր թէ՛ ժամանակակից և թէ՛ պատմական գործծիչների կենսագրութիւններ:

Մարտի 4-ին Թիֆլիսի այգեգործական ուսումնարանում բացվեց այդ ուսումնարանի

մեղուանոցը, որի կառավարութիւնը յանձնված է մեղուապահութեան դասատու Ստրուկիւլային:

ՇՈՒՇՈՒԹ մեղ գրում են. «Առաջաւոր ձմեռը նոր մուտք գործեց մեղ մօտ. դեկտեմբեր և յունվար ամիսները բաւական տաք անցան մեղանում: Բայց փետրվարի կէսից սկսեց մեծ ձիւն գալ և հաստ չերտով ծածկեց սար ու ձոր, ցուրտ ու բռն էլ հետը... Աղքատի գրութիւնը անկանելի է. նա օրեր էր համարում գարնան համեմուտ, իսկ այսօր փողոցները ընկած վառելիք է հարցնում: Եսկային նրան չէ աշխուժում ոչ փայտ և ոչ ածուխ գնել: Գնեալի չափազանց թանգանալու պատճառով... Երտերը մի նոր պատուհան էլ բերին մեր քաղաքը: Դա ինֆլուէնցա հիւանդութիւնն է, որ մի տան մէջ չարքին պատկեցնում է մի քանի անհասունքը:

ԿԱՐՍԻԹ մեղ գրում են. «Կարսում մի մի դասեան ծխական երկուս ուսումնարան կայ, որտեղ սովորում են մօտ 170 աշակերտներ և աշակերտուհիներ, թէ՛ հայ-կաթօլիկ և թէ՛ հայ-լուսաւորական: Ուսումնարանին կից գտնվում է հայ-կաթօլիկ եկեղեցին, որն ունի երկու վարդապետ, բայց ոչ մի տիրացու—եկեղեցական սպասաւոր: Այս վերջին պաշտօնը մնացել է դարձիկ աշակերտներից մի քանիսի վրա, որոնք վարդապետի ստիպմամբ պիտի ժամեր գութեան օգնեն առաւօտեան ծաղին և երեկոյեան: Էլ չեն խօսում օրինակատարութիւնների մասին: Առաւօտեան և երեկոյեան ժամերը թիւնը մի կողմ մնայ, արդեօք իրաւունք ունեն վարդապետները ձմեռական դպրոց է, հապա ինչպէս կուզեն խօսքերը փաստ ունենալով՝ ծաղին աշակերտներից մէկին—երկուսին դասից դրկել այն օր: Աշակերտը աշակերտ պէտք է լինի: Բողոքում ենք այդ վարմունքի դէմ և խնդրում ենք հոգաբարձուներին և հայ-կաթօլիկ համայնքին վերջ դնել այդ սոցեղ սովորութեանը:

ԱՅՍՏԱՆԻՍ ԳԻՒԼԱՔԻԹ մեղ գրում են. «Այս ամեռ կատաղած շուն էր երևալիս Բարալէթ գիւղի կողմերը և խածել էր երեք գիւղացու ու բազմաթիւ շներ: Այդ երեք գիւղացիներից մէկը, Բօթիլիս գիւղացի մի գժբախտ վրացի, հիւանդանում է ջրվարկութեամբ և ստալի տանջանքներով մեռնում: Միւս երկու գիւղացիներն ուղարկել են Թիֆլիս—Պատեօրեան կայարանը: Յետոյ կատաղած շներ երևացին Արագօվա, Կովիլիս և այլ գիւղերում, իսկ վերջերս՝ նաև քաղաքում: Այստեղ կատաղած շունը կծեց մի երեխայի, որին նոյնպէս ուղարկեցին Թիֆլիս: Հիմա, իբրև զգուշութեան միջոց, քաղաքային վարչութիւնը կարգադրել է, որ փողոցներում և հրապարակներում վիստացող անտէր շներին բռնեն և թունաւորեն: Մինչև հիմա այդ ձևով մօտ 60—70 շուն է սպանվել:

ՇՈՒՇՈՒԹ մեղ գրում են. «Ռուսաստանի զանազան նահանգներից վերաբնակութիւն են հաստատում մեր քաղաքի շրջակայքում գաղթականներ, արդէն հասել են մօտ 45 ընտանիք և տեղ ընտրել Ուօլայի կողմերում: Իւրաքանչիւր տղամարդին տրվում է ինքն զինանատիւ հող տեղութիւնից:

ԲԱՆԱՆԻՍ ԳԻՒԼԱՔԻ (Ղազարի գաւառ) մեղ գրում են. «Ղազարի գաւառում ներկայումս գաւառապետ է պ. Արնօլը, որին մեր գաւառացիք դեռ Բօրչալուի գաւառում եղած ժամանակից են ճանաչում: Եսկալի գաւառապետը ժողովրդական մարդ է. սիրով ընդունում է թէ՛ հարուստ և թէ՛ աղքատ գիւղացուն, թոյլ իրն չէ արհամարհում: Նրա համար ամենը հաւասար են: Եսկալի գիւղացիների ցաւերը՝ բաւականութիւն է տալիս, որքան հնար է ինչպէս պ. գաւառապետը սիրում է ժողովրդին՝ այնպէս էլ վերջինս է յարգում ու պատում պ. Արնօլին: Արեւութեամբ և ճշտութեամբ կատարում է գիւղացին սրա հրամաններն, և այս է պատճառ, որ այն, ինչ ուրիշ գաւառապետներն կատարում էին մի քանի տարիների ընթացքում, սա յաջողութեամբ կատարել է մի քանի ամիսում: Ղազարի նման գաւառում, որ տեղ ամեն օր մարդազանգութիւն, գոյութիւն և այլ զգուշիկ չարագործութիւններ էին կատարվում, այժմ համարեա լաւազուրթիւն և հաստատութիւն է տիրում: Պ. գաւառապետը լսածներով չէ բաւականանում, այլ որքան համեղ գամանները ներում են ինչն անձամբ ստուգում է լսածները: Մնացեալ օրերում մի գիւղացի ասում է, թէ Ուրաքաղաքի Բինյանի

քաղաքացիական կենդանիք է պահուում և ծախսում, յիշել էր և մի քանի ուրիշ գողերի անունները, պ. Արսուրը նախ օրն երկուշաբթի հասարակ շրջան է հաճում, փոխել է տալիս և երկու ստորամիջերի շրջանը և գնում են վերադարձնելու գնալը, ինքն հետո է կանգնում, աստիճաններին ուղարկում է տուն և դուրս է կանգնում, Բիննաթը երգում է, թէ ինքը գողացած ապրանք չունի ծախելու կամ փոխելու Այստեղից նա գնում է Ուսէին Բէգուն, որտեղ դարձնալ ոչինչ չէ գնում, գնում է Արքայուն, յիշված գողին դուրս է կանգնում և ասում, «Եթէ գողացած եղանակ, կոմեր ունիս՝ փողով մի աղվազան ուսումնարան, այլ և Հասանա-ծախի կամ փոխի մեղ հետ, մենք էլ գողացած եղանակ ունենք»։ Գողը խոստովանում է, որ միայն մի գողացած էլ ունի, «Էջը մեր բանը չէ» ասում է գաւառագետն ու հետնում։ Մի քանի օրից յետոյ էլի տեղը գաւառագետի մօտ է դալիս ու գանգաւորութեան Գաւառագետը մարդ է ուղարկում և գողից անուն է 20 ր. տու-գանք ու էլի տիրոջը տալիս, իրան էլ բանտ ուղարկում Այսպիսով պ. գաւառագետը գիւղացու ամենափոքրիմ թշնամիներից մէկին տնայացրել է, մնում են երկու թշնամիները՝ սպիտակները, որի մէջ է և ծուրութիւնը, և կարկուտը։ Դազախի նման բազմաթիւ գաւառում 4—5 ուսումնարաններ կան։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՊԱՐՍԿԱՍՏԱՆԻՑ

Թէրան, փետրվարի 4-ին

Երեկ, Վարդանանց տոնի երեկոյն՝ յուսադի-գում և ուրախութեան երեկոյ մը եղաւ Թէ-րանցիներուն համար։

Բացի Վարդանանց հանդէսէն՝ որը տօնվե-ցաւ Հասանապատի նորահաստատ դպրոցին մէջ, առաջնորդ Այլաւանու օրագանի նախա-գահութեամբ, հասարակութեան վերապահման էր սիրուն անակնկալ մը։

Հանգիւստ սկսելէ առաջ, Սահակ սրբազան բեմ բարձրանալով՝ հաւաքված երկուսն բազ-մութեան տուաւ հետեւեալ աւետիւրը։

Ինչպէս ձեզ յայտնի է, եկամեղիւնդարա-քանակ պարսկական պ. Յ. Աւետեան իր ամուս-նութեան առթիւ՝ փոխանակ օժիտի՝ 30,000 ռուբլի տոկոսը յատկացուց աղկանց ուսում-նարանի մը բացման, որը պիտի կրէր իր կնոջ անունը։ Այդ ուսումնարանը պիտի լինէր Հասանապատի նորակառոյց դպրոցը։ Բայց նկատելով, որ այդ գումարի տոկոսը անբաւար-կան է ուրոյն ուսումնարանի մը գոյութեանը ապահովելու, Թէրանի ազգային դպրոցներու հոգաբարձութիւնը՝ յարգելու համար պարտնի բարի ցանկութիւնը, թագուհի անունը տուաւ Տարվադէ-Ղազուինի աղկանց ուսում-նարանին։

Վերջերս, սակայն, պ. Հ. Առաքելեան Թէ-րան գալով մեզի և հոգաբարձութեան յայտնեց, թէ պ. Աւետեան, կը ցանկալ կրթական գործին նպաստել աւելի լայն չափով, դիտաւորութիւն ունի նորակառոյց դպրոցը՝ նիւթապէս ապա-հովել կոչելով զայն Ազգային Թագուհեան ու-սումնարան։

Անա իմ ձեզ տալիք աւետիսս, աւելի ման-րաման կը բացատրէ հիմա ինքը՝ պ. Առա-քելեան։

Սրբազանն յետոյ խօսք անաւ Առաքելեանի նախ խօսեցաւ օրվան տօնին վրա մէկ քանի բանով, ըսաւ թէ պատերազմներէ՝ ընդհանրա-պէս, պէտք է անիծել ու դատապարտել։ Բայց բացառութիւն պիտի համարել այն կող-ները, որ կը մղուին ոչ թէ աշխարհակալու-թեան նպատակով, այլ իր հայրենի օվախը օտարի ոսանդութիւններէն ազատ պահելու, ազգային ինքնորոշութիւնը պահպանելու հա-մար։ Հիմա, շարունակեց Առաքելեան, փոքր ազգութիւնները իրանց գոյութիւնը կարող են պահպանել զիտական լուրջ կրթութեամբ, զըպ-րոցներով միայն Պարսկահայերու ամբողջ ա-պագան կախման է բարեկարգ դպրոցներու գոյութենէն։ Բայց որովհետեւ պարսկահայերը նիւթական ապահով ու լայն միջոցներ չունեն ներքին, որով աշխարհակալութեան աշխարհակալութեան իրաւորութեան, որով հետո պարսկահայերը՝ իրենց զիւրի թողած չեն կարող բարեկարգ դպրոցներ ունենալ ու-րիշ տեղերու իրենց արհեստակցի և կարող եղ-բայրներուն վրա բարոյական մեծ պարտը կը ծանրանայ օգնել պարսկահային Այդ պարտա-կանութիւն աւելի ստիպողական է մանաւանդ այն հայերուն համար, որ պարսկաստանցի են և կը գտնուին նիւթական ապահով վիճակի մէջ։ Այդ կարգի անձներն է անա պ. Յովհաննէս Աւետեան, որ ցանկանալով օգնել կրթութեան

կարօտ իր հայրենակիցներուն, իր ամուսնու-թեան առթիւ՝ 30,000 ռուբլի տոկոսը յա-տկացուց իր կնոջ անունով ծխական դպրոցի մը բացման։

Որքան ինձի յայտնի է՝ պ. Աւետեան դիտա-ւորութիւն ունի ապագային աւելի մեծ ծրա-գրով և ծաւալով նպաստել պարսկահայերու կրթական գործին։ Մեծ յոյս կայ, որ պարսի-թէրանի մէջ ըստայ նոյն-իսկ միջնակարգ դպրոց մը Առաքելի իրեն անմիջական գոր-ծադրութիւն իր դիտաւորութեան թագուհեանն աւետել պէտք է կրէ ոչ թէ Տարվադէ-Ղազուինի աղվազան ուսումնարան, այլ և Հասանա-պատի նորակառոյց դպրոցը՝ երկուսն և երկ-ուսունը պիտի բացուի դպրոցը, որ պէտք է կոչվի Ազգային Թագուհեան։

Այս մասին խորհրդակցութիւններ ունեցանք արդէն հոգաբարձութեան հետ, և հաւատացած են, որ կնոջմէկը համաձայնութիւնը չուտով կարծանանայ պ. Աւետեանի հաւանութեան։

Աւետեանի անակնկալ որուստ ակնարկեցի թէ վերջ Մէկ կողմ թողելով միջնակարգ ու-սումնարանի հարցը, եթէ պ. Աւետեան իրա-գործէ իր աւելի համեստ ծրագիրը, այն է ա-պահովել Հասանապատի նորահաստատ դպրոցը մեծ բարեք մը ըրած պիտի ըլլայ ամբողջ Թէրանցիներուն։ Գրած եմ արդէն, թէ այս նոր դպրոցը չը ստեղծված՝ Տարվադէ-Ղազուինի ուսումնարանը անգամ տարեկան բաց ունէր։ Արդ պ. Աւետեան, ապահովելով նորը՝ ապա-հոված պիտի ըլլայ նաև հինը, քանի որ, իմ մասնաւոր տեղեկութիւններուս նախելով՝ պա-րտը ոչ միայն հարկ եղած գումարը պիտի յատկացնէ դպրոցական գործի վարձման, այլ և արժէքը պիտի վճարէ նոր դպրոցի շինու-թեան և գետնին՝ որը ազգի սեպականութիւնն է։ Այս վերջին գումարը լայնօրէն պիտի բաւէ Տարվադէ-Ղազուինի երկուսն դպրոցին։

Պէտք կայ արդեօք աւելցնելու, որ հասարա-կութիւնը չափազանց գոհ մնաց իրեն տրված աւետիւնէն։ Լուրը այնքան մեծ խնդրովառու-թիւն տալով բերաւ մանաւանդ երիտասարդու-թեան մէջ, որ խումբ մը երիտասարդներ մաս-նաւորապէս ինչքեցին առաջնորդ սրբազանին, որ երկրորդ անգամ բարձրանալով բեմ՝ Թէ-րանի հասարակութեան և յատուկ շնորհակալու-թիւնը պ. Հ. Առաքելեանի իր գործ ըրած ջանքերուն համար։ Բան մը, որ սրբազանը կատարեց սրտով և յօժարութեամբ։

Այնուհետև տեղի ունեցաւ Վարդանանց հան-դէսը՝ որի միջոցին խօսեցաւ սրբազանը Մէկ քանի կենդանի պատկերով և շարք մը արտա-սանութիւն, երգ ու պարով վերջացաւ տօնը։ Տրուեցաւ նաև մանկական ներկայացում մը։ «Վարդապետ գլխարկ», որը աւելի կամ պա-կաս յաղորդութեամբ խաղացին աշակերտուհի-ները։

Տիգրան

ԼԵՃԵՐՈՒ ԴԻՄՈՒՄԸ ՄԱՅՐ ԱՌՈՒ

Ժամանակին գրեւծ էր արդէն «Աուրան-դախի» մէջ թէ՛ Ս. Կաթողիկոսը, ընդունելով հոռմէական Եկեղեցիէ՝ բաժնետերով ուրոյն Եկեղեցի կազմող կարգ մը Լեհացիներու դի-մումը, արտօնել է Ամերիկայի Առաջնորդ Սա-րաճեան եպիսկոպոսը, որ անոնց ներկայացուցած թանաթայացութիւնը ձեռնադրէ և միանգամայն փախուցած էր ունենալ այդ Լեհացիներու դա-ւանութեան մասին կարեւոր տեղեկութիւնները։ Լեհացիները իբր մէկ ամիս առաջ ժողով գու-մարելով, որոշեցին կառավարել Ս. Հայրա-պետին պահանջներուն, և իրենց գումարման մէջ տրուած որոշումը համարադրութեամբ զրկած են Սարաճեան եպիսկոպոսին։ Այդ հանրա-գրութիւնը ստորագրած են Լեհացի բոլոր և-կեղեցականները և ժողովին ինչեանը, և զայն ամերիկեան կառավարութեան հաստատել տուած են։ Այդ հայրադրութեամբ կը խոստա-նան, Ա. Քանի որ ձեռնադրութիւն պիտի առ-կեն Ս. Օծութենէն, զայն իբր հոգեւոր պետ իրենց եկեղեցւոյ՝ յիշել իրենց եկեղեցի-ներուն մէջ։ Բ. Ասկէ վերջը եպիսկոպոսական ձեռնադրութիւնները միշտ Ս. Էլմիսթին, կա-թողիկոսներուն կատարել տալ։ Գ. Իրենց և-կեղեցական առանձին կազմակերպութիւնը պա-հելով հանդերձ, կրօնական ինչքներուն մէջ, Սարաճեան եպիսկոպոսն այդ գիրը արդէն զրկած է Էլմիսթին։ Առաջին երկու կէտերը բաւական որոշ և հետեւաբար ըմբռնելի են, սա-կայն վերջին կէտը մոռ- և անասկանալի կը

մնայ, պէտք էր որ քիչ մը աւելի մանրամաս-նաւոր, թէ որքան են այդ ակնարկուած կրօնա-կան ինչքները։ Թերեւս բաւ համարուի այս-քան ծանօթութիւն և կամ աւելի մանրամասն տեղեկութիւն պահանջուի այնպիսի գործի մը համար, որ կարեւորութիւն ունի եկեղեցական տեսակետով։

«Աուրանդակ»

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Թէ ինչ աստիճան թիւրքերը թշնամարար են տրամադրված դէպի քրիստոնեաները Կ. Պոլսում, ապագուցանում է «НОВЫЙ ДОН-НИК» լրագրի Կ. Պոլսի թղթակցի հաղորդած հետեւեալ տեղեկութիւնը։—Այն հրապարակու-թեան ժամանակ, որ տեղի ունեցաւ Կ. Պոլսի ոստիկանութեան և մի խումբ աւազակների մէջ, որոնք կողոպտել էին թիւրքական մայ-րաքաղաքի խառնութիւնի մէկը՝ թիւրք ազ-գայնականութիւնը իսկոյն ապառազիկութեան և կա-մենում էր թափվել Կ. Պոլսի եւրօպական թա-ղը՝ կոտորելու «գնալուներին»։ Դադարեա-Սարայ թաղի ոստիկանապետին մեծ դժուա-րութեամբ արդողից հանգստացնել թիւրք կա-տաղած ամբողին և այս անգամ զարհուրելի դժբախտութեան առաջն առնելու Առհասարակ քրիստոնեաները և առանձնապէս բոլորները մեծ ու սարսափով են անցնում օրերը Կ. Պոլ-սում։ Լուրջ հիմքեր կան երկու կողմից, որ միջոց բոլորները չեն խուսափի մի այն-պիսի ողբերգական վիճակից, որ մի քանի տա-րի առաջ բաժին ընկաւ նրանց հաւատակից հայերին։

«New-York Herald» լրագրի ասելով, Պա-րիզի գրական չըմաններում, որոնք մօտ են գիտութիւնների ակադեմիային, շատ են խօ-սում այն թեկնածուների մասին, որոնք պէտք է ընեն նորոգում և վախճանված Գաստոն Պա-րիսի մահուամբ բացված տեղը Ֆրանսիական «անմահների» շարքում։ Այն թեկնածուների թւում, որոնք, ինչպէս երևում է, ամենից ա-ւելի յոյս կարող են ունենալ գրաւորու այդ տեղը, անուանում են և Վալդէ-Բուսսօյի։ Չիքանիական նախկին առաջին մինիստրը շատ բարեկամներ և իր հետեւորդական տաղանդի յարգողներ ունի ակադեմիկոսների մէջ, որոնք շատ կը ցանկանային տեսնել նրան «անմա-հների» մէջ։ Վալդէ-Բուսսօյի ընտրութիւնը շատ մեծ քաղաքական նշանակութիւն կարող էր ունենալ։ Յայտնի չէ դեռ ես, թէ ինչպէս կը վերաբերվի այդ հարցին կոմս Օստոնիլը, որ անգամից աղբեղութիւն ունի ակադեմիայում։ Ի հարկէ նախօրոյնից ներկայացուցիչները ակադեմիայում, ինչպէս են Չիքանիական Կոպլէ, Լէմէր և Վանդալ, կարծիք են յայտնում դրականապէս Վալդէ-Բուսսօյի ընտրութեան դէմ։ Թեկնածուների թւում տալիս են նաև Մարտէլ Պրէվիլ անունը։

«Daily Mail» լրագրին հաղորդում են Շանգայից, թէ յեղափոխական նոր շարժումը 2ֆինաստանով հեղափոխել աւելի և աւելի մեծ չափի է ստանում։ Ապստամբները Գուան-Սի նահանգում ստացան կայսերական զօրքե-րից ուղարկված և փամփուշտներ Եօթը քա-ղաք այդ նահանգում արդէն գտնվում են ա-պստամբների ձեռքին։ 2ֆինական կառավարու-թիւնը Գուան-Սի նահանգում բոլորովին ան-գոր է։ Շանտուն նահանգում ազգայնական-թեան առեւելքները դէպի քրիստոնեաները ակնյայտի կերպով երևաց քրիստոնեաների եկեղեցիների կործանմամբ։ Դրութիւնը այդ նահանգներում կրիտիքական է։

ՄԵՍԿԻՆ ՀՆՈՒՄԳԻՐՆԵՐ

ՌՈՒՍԱՑ ԳՈՐԾԱԿԱՊՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

5 մարտի

Բէլգրադ. Մօնապոլից և Ուսկիւբից միա-ձայն հաղորդում են, որ բոլորական հրոսակա-նները մի քանի գիւղերի ազգաբնակչութեան ենթակիցին ստիպողական հարկաւորութեան 2-ից մինչև 100 Ֆրանկի չափով։

Բեռլին. «Köln. Zeitung» լրագրին Բէլգրա-դից հաղորդած տեղեկութեան համաձայն, կար-ծում են, որ մինիստրութիւնը կը վերակազմվի կամ նրա կազմից արտաականների դուրս գալով, կամ հրաժարական կը տայ ամբողջ կազմը։

Կ. ՊՈԼԻՍ. Անգլիայի գործած ճնշման պատ-ճառով, մինիստրների խորհուրդը զբաղվեց Ա-դենից այն կողմ գտնվող հողերի սահմանո-րոշութեամբ, և բարենպաստ կարծիք յայտնեց անգլիական պահանջների առթիւ։

ԼՈՒԴՈՒ. Համախմբների ժողով։ Բէլգրադի հարցում է, թէ արդեօք ուսուց կառավա-րութիւնը բողոք յարուցեց Բ. Դրան առաջ գերմանական օֆիցերների ծառայութիւններով բացառապէս օգտվելու դէմ մակիդոնական ժամադրման վերակազմութեան ժամանակ արդեօք դիտաւորութիւն ունի անգլիական կառավարութիւնը առաջադրութիւններ անել Բ. Դրան այդ հարցի առթիւ։ Կրանքօրն պա-տասիրեց, որ ուսուց կառավարութիւնը կատարեալապէս հրականում է օտար ինստրուկ-տօրների օգուած մակիդոնական ժամադրման

բխայի մէջ, այն պայմանով միայն, որ նրանք չը լինեն մեծ պետութիւններից ոչ մէկից։ Կրանքօրն պատասխանը հարցի երկրորդ մա-սին բացասական էր։

ԱԹԷՆԻ. Թիւրքաց արտակարգ դեսպանու-թիւնը յանձնեց թագաւորին սուլթանի ինքնա-գիր նամակը, որի մէջ վերջինս արտագին հա-մակրութիւն է յայտնում դէպի յունական ար-քայական տունը և ժողովուրդը։

ԴՐԷՉԴԷՆ. Գերմանական կայսրը ճանապարհ ընկաւ Բերլին, թագաւորը, թագաժառանգ-պրինցը և արքայի Եօթօրը ճանապարհ գցեցին նրան դէպի կայսրան Երեկոյան թա-գաւորը ուղևորվեց դէպի հարաւ։

ԿԱՀԻՐԷ. Գերմանական թագաժառանգ պրին-ցի առողջական դրութիւնը Լուկսորում բաւա-րար է։

ԴՐԷՉԴԷՆ. Հանդիսաւոր ճաշին պալատում սաքսոնական թագաւորը գերմանական կայսրի կենացն առաջարկեց, որը ապա խմեց թագա-ւորի կենացը։

ԱԹԷՆԻ. Թիւրքաց արտակարգ դեսպանու-թիւնը հանդիսաւոր ունկնդրութեան ժամանակ յանձնեց թագաւորին «Նիսան-իթափկար» չըա-նանը ազամաններով։ Թագաժառանգ պրին-ցին յանձնվեց Իսթիզադի չըանանը և հարուստ ընծայ սուլթանից, թագաւորը և թագուհին մարտի 15-ին ճանապարհ կրկին Կոպէն-հագէն։

Կ. ՊՈԼԻՍ. «Kölnische Zeitung» լրագրի հա-ղորդած տեղեկութեան համաձայն, Մակեդո-նիայում ժամադրման կազմակերպելու ժա-մանակ սկզբունք կը դրվի նշանակել այն տե-ղերում, ուր գերակշռում է քրիստոնեայ ազ-գայնականութիւնը՝ քրիստոնեայ զանազան դա-ւանութիւններին և զանազան ազգութիւններին պատկանող ժամադրման։

ՄԱԴՐԻԴ. «Heraldo» լրագրին Տանժերից հաղորդում են, որ ապստամբութիւնը շատ ա-ռաջ է գնում և ուսկիւբի համար դժուար կը լինի ճնշել այդ ապստամբութիւնը։ Հնարաւոր է, որ թեկնածուն նորից յարձակողական դիրք ընէ։

ՎԱՇԻՆԳՏՈՆ. Սենատը վաւերացրեց 73 ձայ-նով 5-ի դէմ Պանաման լրանցքին վերաբե-րեալ զաջնագիրը։

ՊԵՏԵՐՅՈՒԲ. Թագուհի Կայսրուհի Ալեք-սանդրա Յեօթօրօշնա այցելեց Մեծ Իշխանուհի Եկատերինա Միխայլովնայի անունան Կայսերա-կան իգական հայրենասիրական ընկերութեան երեք դպրոցները, Կայսր Ալեքսանդր II-ի ար-հեստագիտական դպրոցը և երկրորդ Վասի-լէվսկայա դպրոցը։

Մովային մինիստրութեան հանգուցեալ կա-կաւալարի հոգեհանգստին մարտի 5-ին ներ-կայ էին թագաւոր Կայսրը, Թագուհի Կայս-րուհի Ալեքսանդրա Յեօթօրօշնա, Մեծ Իշխան-ներ Ալեքսէյ Ալեքսանդրովիչ, Միխայիլ Նիկո-լայիւիչ և Ալեքսանդր Միխայլովիչ և շատ բարձրաստիճան անձեր։

ՊԵՏԻՆ. Պետութիւնների ներկայացուցիչները խորհրդակցութիւն ունեցան ինչական կառավա-րութեան յայտադրի վերաբերմամբ, որի մէջ նա մերժում է տալ պարտամուրհակներ պատերազ-մական վարձատրութիւն ստանալու համար, մինչև որ ներկայացուցիչները պետութիւնների զինութեան չը ներկայացնեն մաքուր ոսկով վճա-րելու հարցը։ Ներկայացուցիչների մեծամասնու-թիւնը յայտարարեց, թէ իրանք պնդում են ի-րանց պահանջի վրա պարտամուրհակները ա-ւելի առաջ յանձնելու մասին, քան ոսկով մաք-ւվածները։ Հարցի արձանագրութիւնը զինու-թեան կենթարկվի։ Չիքանիական և ուսուց ներկայացուցիչները յայտնեցին, թէ իրանք ըն-դունում են 2ֆինաստանի պահանջը՝ մաքուր ոս-կով վճարելու մասին։

ԼՈՒԴՈՒ. «Daily Telegraph» հաղորդում է, թէ համաձայն ամերիկական զեկուցման Մօն-տէվիչօից, 8000 հողի ապստամբական կառա-վարութեան դէմ։ Մօնտէվիչօի չըվակայում ապստամբութիւնը լուրջ կերպարանք է ստա-ցել։ Ամերիկական նաւատորմը, որ գտնվում է Մօնտէվիչօի դէմ, հրահանգ ստացաւ պաշա-պանել ամերիկական շանիւրը։

ՄԵԼԻԼԵԱ. Սուլթանի հօրեղբոր կազմակեր-պած արշաւախումբը, որ նպատակ ունի թեկնածուի վրա յարձակվել յետեից՝ արդող-թիւն չունեցաւ։

ԲՈՒԷՆՈՒ-ԱՅՐԻՍ. Մօնտէվիչօից զօրքեր են ուղարկված ապստամբած չըվանի զանազան կէտերը։ Այսօր Բօլիա է գնում մի թնդանօթա-ձիգ նաւ։

6 մարտի

Բեռլին. «Kölnische Zeitung»-ին հաղոր-դում են Բելգրադից, թէ անտեղի լրագրիների ասելով պրօֆէսոր Եպիսկոպի անունը հանված է

